

§ 1. Ustala się Tabelę przeznaczeń częstotliwości i zakresów częstotliwości na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu określonym w załączniku nr 1 do rozporządzenia¹⁾.

§ 2. Wykorzystanie częstotliwości i zakresów częstotliwości, o których mowa w § 1, następuje zgodnie z warunkami określonymi w:

- 1) załączniku nr 2 do rozporządzenia²⁾,
- 2) regulaminie radiokomunikacyjnym, stanowiącym uzupełnienie do Konstytucji i Konwencji Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, sporządzonej w Genewie dnia 22 grudnia 1992 r.

rodowego Związku Telekomunikacyjnego, sporządzonej w Genewie dnia 22 grudnia 1992 r. oraz zgodnie z warunkami zawartymi w decyzjach o przydziałach częstotliwości.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Łączności: *A. Zieliński*

^{1,2)} Załączniki nr 1 i 2 stanowią odrębne wydawnictwo i są do nabycia w Zarządzie Krajowym Państwowej Agencji Radiokomunikacyjnej, 01-211 Warszawa, ul. Kasprzaka 18/20, tel. 658-51-54, fax 658-51-55.

55

OBWIESZCZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 31 grudnia 1996 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

1. Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 1996 r. Nr 7, poz. 44) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 134), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 341),
- 2) ustawą z dnia 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 53, poz. 342),
- 3) ustawą z dnia 26 czerwca 1974 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks pracy (Dz. U. Nr 24, poz. 142),
- 4) ustawą z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. Nr 47, poz. 282),
- 5) ustawą z dnia 28 czerwca 1979 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 15, poz. 97),
- 6) ustawą z dnia 23 marca 1983 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 16, poz. 78),
- 7) ustawą z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. Nr 20, poz. 104),
- 8) ustawą z dnia 29 maja 1989 r. o przekazaniu dotychczasowych kompetencji Rady Państwa Prezydentowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i innym organom państwowym (Dz. U. Nr 34, poz. 178),
- 9) ustawą z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz. U. Nr 35, poz. 192),
- 10) ustawą z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19),
- 11) ustawą z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234),
- 12) ustawą z dnia 27 września 1991 r. o zasadach odpłatności za leki i artykuły sanitarne (Dz. U. Nr 94, poz. 422),
- 13) ustawą z dnia 25 października 1991 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Pol-

skiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 113, poz. 491),

— ujętych w obwieszczeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 grudnia 1991 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1992 r. Nr 8, poz. 31),

- 14) ustawą z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. Nr 54, poz. 254),
- 15) ustawą z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1994 r. Nr 10, poz. 36),
- 16) ustawą z dnia 9 listopada 1995 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 1996 r. Nr 7, poz. 44) oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

- 1) w tytule rozdziału 7 wyrazów „prześciowe i”, a także art. 78, 79 i 81—84 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 134) w brzmieniu:

„Art. 78. Żołnierze pełniący w dniu wejścia w życie ustawy wojskową służbę zawodową stają się z mocy prawa żołnierzami zawodowymi w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 79. 1. Podoficerowie pełniący w dniu wejścia w życie ustawy wojskową służbę nadterminową stają się z mocy prawa podoficerami zawodowymi pełniącymi służbę w okresie próbnym.

2. Okres próbny kończy się z upływem czasu, przez który podoficerowie wymienieni w ust. 1 mieli pełnić wojskową służbę nadterminową.”

„Art. 81. W ustawie z dnia 31 marca 1965 r. o wyższym szkolnictwie wojskowym (Dz. U. z 1965 r. Nr 14, poz. 102 i z 1968 r. Nr 46, poz. 334) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. Do słuchaczy akademii wojskowych będących w czynnej służbie wojskowej, którzy nie są żołnierzami zawodowymi, w sprawach nie uregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, w części dotyczącej kandydatów na żołnierzy zawodowych.”;

2) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. 1. Do osób ubiegających się o przyjęcie do wyższych szkół oficerskich oraz do słuchaczy tych szkół, którzy nie są żołnierzami zawodowymi, stosuje się przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, w części dotyczącej kandydatów na żołnierzy zawodowych.

2. Słuchacze wyższych szkół oficerskich, którzy nie są żołnierzami zawodowymi, mogą być zobowiązani, w przypadku zwolnienia ich ze szkoły na własną prośbę albo wydalenia, do zwrotu kosztów wyżywienia i umundurowania poniesionych przez wojsko.”;

3) w art. 52 ust. 1 i 3 oraz w art. 53 wyrazy „oficerów Sił Zbrojnych” zastępuje się wyrazami „żołnierzy zawodowych”.

Art. 82. 1. Tracą moc:

1) ustawa z dnia 13 grudnia 1957 r. o służbie wojskowej oficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 2, poz. 5, z 1963 r. Nr 15, poz. 78 i Nr 50, poz. 277 oraz z 1967 r. Nr 44, poz. 220);

2) ustawa z dnia 6 czerwca 1958 r. o służbie wojskowej szeregowców i podoficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 36, poz. 164, z 1959 r. Nr 14, poz. 75, z 1961 r. Nr 6, poz. 39, z 1963 r. Nr 22, poz. 114 i Nr 50, poz. 277 oraz z 1967 r. Nr 44, poz. 220);

3) ustawa z dnia 29 marca 1963 r. o służbie wojskowej chorążych Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1963 r. Nr 15, poz. 78 i z 1967 r. Nr 44, poz. 220).

2. Pozostają w mocy:

1) przepisy o świadczeniach pieniężnych określonych w:

a) art. 59 ust. 1 pkt 1 i ust. 2—5 oraz art. 60 i 61 ustawy wymienionej w ust. 1 pkt 1,

b) art. 92 ust. 1 pkt 1 i ust. 2—5 oraz art. 93 ustawy wymienionej w ust. 1 pkt 2

— przy odpowiednim uwzględnieniu art. 50 i 51 niniejszej ustawy;

2) art. 20 ust. 2 ustawy wymienionej w ust. 1 pkt 3.

3. Żołnierze zwolnieni z zawodowej służby wojskowej w okresie próbnym otrzymują odprawę w wysokości jed-

nomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, pobieranego na ostatnio zajmowanym stanowisku, tylko w razie zwolnienia ze służby z przyczyn określonych w art. 56 ust. 1 pkt 1 lub 2 albo ust. 3 pkt 2.

Art. 83. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszej ustawy zachowują moc przepisy dotychczasowe ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.

Art. 84. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 1970 r.”;

2) art. 89 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 341) w brzmieniu:

„Art. 89. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.”;

3) art. 23 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 53, poz. 342) w brzmieniu:

„Art. 23. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.”;

4) art. XXV ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks pracy (Dz. U. Nr 24, poz. 142) w brzmieniu:

„Art. XXV. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.”;

5) art. 48 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. Nr 47, poz. 282) w brzmieniu:

„Art. 48. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.”;

6) art. 14 ustawy z dnia 28 czerwca 1979 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 15, poz. 97) w brzmieniu:

„Art. 14. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1979 r.”;

7) art. 8 ustawy z dnia 23 marca 1983 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 16, poz. 78) w brzmieniu:

„Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.”;

8) art. 57 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. Nr 20, poz. 104) w brzmieniu:

„Art. 57. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

9) art. 21 ustawy z dnia 29 maja 1989 r. o przekazaniu dotychczasowych kompetencji Rady Państwa Prezydentowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i innym organom państwowym (Dz. U. Nr 34, poz. 178) w brzmieniu:

„Art. 21. Ustawa wchodzi w życie z dniem objęcia urzędu przez Prezydenta, z tym że art. 15 pkt 4 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1990 r.”;

10) art. 80 i 81 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz. U. Nr 35, poz. 192) w brzmieniu:

„Art. 80. Przepisy wykonawcze wydane przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie upoważnień, o których mowa w art. 1—43 pkt 1 i w art. 44—79, zachowują moc do czasu wydania przepisów na podstawie upoważnień w brzmieniu określonym ustawą.

- Art. 81. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1989 r.”;
- 11) art. 23 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19) w brzmieniu:
„Art. 23. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 12) art. 49 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234) w brzmieniu:
„Art. 49. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 13) art. 25 ustawy z dnia 27 września 1991 r. o zasadach odpłatności za leki i artykuły sanitarne (Dz. U. Nr 94, poz. 422) w brzmieniu:
„Art. 25. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu art. 6 ust. 2 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1992 r.”;
- 14) art. 14, 17 i 18 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 113, poz. 491) w brzmieniu:
„Art. 14. 1. Żołnierze zawodowi pełniący w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zawodową służbę wojskową stają się z mocy prawa żołnierzami zawodowymi pełniącymi czynną służbę wojskową jako służbę stałą w rozumieniu art. 3 ust. 1a ustawy wymienionej w art. 2.
2. Przepisów art. 14—14d ustawy wymienionej w art. 2 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych będących posłami i senatorami oraz zajmujących kierownicze stanowiska państwowe i zatrudnionych w administracji rządowej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.
3. Żołnierzy zawodowych, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy są urlopowani do pracy poza wojskiem, przenosi się w stan nieczynny, chyba że w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy wystąpią o odwołanie z urlopowania.”
- „Art. 17. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawach zmienianych niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują moc przepisy dotychczasowe.
- Art. 18. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 15) art. 11 ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. Nr 54, poz. 254) w brzmieniu:
„Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1993 r., z tym że art. 10 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 16) art. 60 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1994 r. Nr 10, poz. 36) w brzmieniu:
„Art. 60. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 40 i art. 47, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.”;
- 17) art. 6, 7 i 9 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 1996 r. Nr 7, poz. 44) w brzmieniu:
„Art. 6. Sprawy wszczęte, lecz nie zakończone decyzją ostateczną przed dniem wejścia niniejszej ustawy w życie, prowadzi się nadal według przepisów dotychczasowych, aż do prawomocnego ich zakończenia.
Art. 7. Dotychczasowe przepisy wykonawcze zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż przez okres dziewięciu miesięcy od dnia wejścia niniejszej ustawy w życie, jeżeli nie są z nią sprzeczne.”
„Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”

Minister Obrony Narodowej: *S. Dobrzański*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 31 grudnia 1996 r. (poz. 55)

USTAWA

z dnia 30 czerwca 1970 r.

o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.¹⁾ Żołnierzem zawodowym może być osoba posiadająca wyłącznie obywatelstwo polskie, o niepo-

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 1996 r. Nr 7, poz. 44), która weszła w życie z dniem 24 lutego 1996 r.

szlakowanej opinii, której wierność dla Rzeczypospolitej Polskiej nie ulega wątpliwości, posiadająca odpowiednie kwalifikacje oraz zdolność fizyczną i psychiczną do zawodowej służby wojskowej.

Art. 2. 1. Żołnierze zawodowi pełnią służbę wojskową w interesie Rzeczypospolitej Polskiej. Służba ta wymaga w każdych okolicznościach zdyscyplinowania, lojalności i poświęcenia.

2. Państwo zapewnia żołnierzom zawodowym warunki umożliwiające pełne oddanie się służbie Narodo-

wi i Ojczyźnie oraz zapewniające godziwe życie, rekompensując odpowiednio trud i wyrzeczenia związane z pełnieniem zawodowej służby wojskowej.

Art. 3. 1.²⁾ Żołnierze zawodowi tworzą kadre zawodową Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „Siłami Zbrojnymi”.

2. Kadra zawodowa Sił Zbrojnych składa się z następujących korpusów:

- 1) korpusu oficerów zawodowych,
- 2) korpusu chorążych zawodowych,
- 3) korpusu podoficerów zawodowych.

3. Korpusy oficerów, chorążych i podoficerów zawodowych dzielą się na korpusy osobowe.

4.²⁾ Minister Obrony Narodowej, w drodze zarządzenia, tworzy i znosi korpusy osobowe oraz ustala ich podział na grupy i specjalności wojskowe.

Art. 4. 1. Żołnierze zawodowi są żołnierzami w czynnej służbie wojskowej.

2. Żołnierze zawodowi pełnią czynną służbę wojskową jako służbę stałą lub służbę kontraktową.

Art. 5. Czynną służbę wojskową na zasadach określonych w ustawie pełnią również osoby powołane do tej służby w charakterze kandydatów na żołnierzy zawodowych.

Art. 6. 1. Zdolność fizyczną i psychiczną do zawodowej służby wojskowej ustalają wojskowe komisje lekarskie.

2. Do wojskowej komisji lekarskiej kieruje się osobę, która zgłosiła się do zawodowej służby wojskowej, i żołnierza zawodowego z urzędu lub na wniosek zainteresowanego.

3. Minister Obrony Narodowej określa w drodze rozporządzenia zasady oceny stopnia zdolności fizycznej i psychicznej do zawodowej służby wojskowej i orzekania o tej zdolności oraz właściwość i tryb postępowania wojskowych komisji lekarskich w tych sprawach.

Art. 7.³⁾ 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) „żołnierzach zawodowych” bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć żołnierzy pełniących stałą lub kontraktową zawodową służbę wojskową,
- 2) „potrzebach Sił Zbrojnych”, należy przez to rozumieć zapotrzebowanie na żołnierzy zawodowych w poszczególnych korpusach kadry zawodowej i korpusach osobowych (grupach i specjalnościach wojskowych), o określonych dla poszczególnych stanowisk służbowych stopniach wojskowych, wymaganiach kwalifikacyjnych i grupach uposażenia, wynikające z etatów jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej i posiadanych środków budżetowych,

3) „stanowisku służbowym”, należy przez to rozumieć przewidziane w etacie jednostki organizacyjnej miejsce żołnierza zawodowego w hierarchii służbowej jednostki, z określoną dla tego stanowiska nazwą, stopniem wojskowym, wymaganiami kwalifikacyjnymi, korpusem osobowym, grupą i specjalnością wojskową oraz grupą uposażenia.

2. Przewidziane w ustawie uprawnienia dowódców jednostek wojskowych w stosunku do żołnierzy zajmujących stanowiska służbowe dowódców jednostek przysługują ich bezpośrednim przełożonym.

Rozdział 2

Powołanie do zawodowej służby wojskowej

Art. 8. 1. Stosunek służbowy żołnierza zawodowego w służbie stałej powstaje w drodze powołania, na podstawie dobrowolnego zgłoszenia się do tej służby.

2. Stosunek służbowy żołnierza zawodowego w służbie kontraktowej powstaje w drodze powołania, na podstawie umowy, zwanej dalej „kontraktem”, zawartej pomiędzy osobą, która dobrowolnie zgłosiła się do tej służby, a właściwym organem wojskowym.

2a.⁴⁾ Powołanie do służby stałej lub kontraktowej może nastąpić, jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych.

3. Kontrakt zawiera się na okres pięciu lat. Zawarcie kontraktu z tą samą osobą może nastąpić najwyżej trzykrotnie.

4. Do zawodowej służby wojskowej powołuje Minister Obrony Narodowej lub określony przez niego organ wojskowy. Minister Obrony Narodowej określa organy wojskowe właściwe do zawierania kontraktów.

Art. 9. Powołanie do zawodowej służby wojskowej następuje:

- 1) do służby stałej — na czas nieokreślony,
- 2) do służby kontraktowej — na czas trwania kontraktu.

Art. 10. 1.⁵⁾ Do służby stałej powołuje się żołnierza bezpośrednio po ukończeniu szkoły wojskowej kształcącej kandydatów na żołnierzy zawodowych i mianowaniu na pierwszy stopień wojskowy w odpowiednim korpusie.

2.⁵⁾ Do służby stałej powołuje się również żołnierza skierowanego przez właściwy organ wojskowy na studia lub naukę do szkoły niewojskowej, bezpośrednio po ukończeniu tych studiów lub nauki i mianowaniu na pierwszy stopień wojskowy w odpowiednim korpusie.

3. W razie mianowania na pierwszy stopień oficerski słuchacza akademii wojskowej w czasie odbywania studiów, równocześnie z mianowaniem powołuje się go do służby stałej.

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie 1.

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 4 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 ustawy wymienionej w przypisie 1.

Art. 11.⁶⁾ Do służby stałej może być powołany żołnierz, który odbywał studia lub naukę w szkole kształcącej kandydatów na oficerów lub chorążych zawodowych, lecz jej nie ukończył, odpowiednio w korpusie chorążych lub podoficerów, po mianowaniu na pierwszy stopień wojskowy w odpowiednim korpusie.

Art. 12. 1.⁷⁾ Absolwent szkoły wojskowej oraz żołnierz, o którym mowa w art. 10 ust. 3, powołany do służby stałej, pełnią tę służbę jako obowiązkową:

- 1) oficer — przez pierwsze 12 lat,
- 2) chorąży — przez pierwsze 8 lat,
- 3) podoficer — przez pierwsze 7 lat.

2.⁷⁾ Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do żołnierza skierowanego przez właściwy organ wojskowy na studia lub naukę do szkoły niewojskowej.

3.⁷⁾ Dla podoficera zawodowego początkowe dwanaście miesięcy służby obowiązkowej jest okresem próbnym.

4. Po upływie okresu służby obowiązkowej żołnierzem zawodowym, o których mowa w ust. 1, pełnią nadal służbę stałą bez odrębnego powołania.

Art. 13.⁸⁾ 1. Do służby kontraktowej może być powołany:

- 1) w korpusie oficerów:
 - a) oficer rezerwy,
 - b) absolwent szkoły wyższej niewojskowej, który odbył przeszkolenie wojskowe i złożył egzamin na oficera, po mianowaniu na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki) — jeżeli posiada wykształcenie wyższe o kierunku przydatnym w korpusie osobowym, w jakim ma pełnić zawodową służbę wojskową,
- 2) w korpusie chorążych:
 - a) chorąży rezerwy,
 - b) podoficer rezerwy, który odbył zasadniczą służbę wojskową oraz posiada wykształcenie średnie o kierunku przydatnym w korpusie osobowym, w jakim ma pełnić zawodową służbę wojskową, po mianowaniu na stopień młodszego chorążego (młodszego chorążego marynarki),
 - c) podoficer nadterminowej zasadniczej służby wojskowej, który posiada wykształcenie średnie o kierunku przydatnym w korpusie osobowym, w jakim ma pełnić zawodową służbę wojskową, i odbył co najmniej dwanaście miesięcy nadterminowej zasadniczej służby wojskowej, po mianowaniu na stopień wojskowy młodszego chorążego (młodszego chorążego marynarki),
- 3) w korpusie podoficerów:
 - a) podoficer rezerwy,

- b) żołnierz rezerwy, który odbył zasadniczą służbę wojskową oraz ukończył specjalistyczne przeszkolenie wojskowe lub posiada zawód przydatny w korpusie osobowym, w jakim ma pełnić zawodową służbę wojskową,

- c) żołnierz nadterminowej zasadniczej służby wojskowej, po odbyciu co najmniej dwunastu miesięcy tej służby — po mianowaniu na stopień wojskowy plutonowego (bosmanmata), jeżeli posiadał niższy stopień wojskowy.

2. Dla żołnierza zawodowego powołanego do służby kontraktowej początkowe dwanaście miesięcy służby w ramach pierwszego kontraktu jest okresem próbnym.

Art. 14.⁸⁾ 1. Żołnierz zawodowy lub właściwy organ wojskowy mogą oświadczyć na piśmie, najpóźniej na jeden miesiąc przed upływem okresu próbnego, o zamiarze rozwiązania stosunku służbowego. W takim przypadku, z dniem upływu okresu próbnego, żołnierza zwalnia się z zawodowej służby wojskowej.

2. W przypadku niezłożenia oświadczeń, żołnierz zawodowy nadal pełni służbę bez odrębnego powołania.

Art. 15.⁸⁾ Najpóźniej na sześć miesięcy przed upływem okresu, na jaki został zawarty kontrakt, żołnierz zawodowy albo Minister Obrony Narodowej lub określony przez niego organ wojskowy mogą wystąpić z wnioskiem o zawarcie kolejnego kontraktu. W przypadku zawarcia kolejnego kontraktu, żołnierz zawodowy nadal pełni służbę kontraktową.

Art. 16.⁸⁾ 1. Żołnierz zawodowy w służbie kontraktowej może być powołany na swój wniosek do służby stałej, jeżeli posiada co najmniej dobrą ogólną ocenę w opinii służbowej oraz przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych.

2. Z inicjatywą powołania żołnierza zawodowego w służbie kontraktowej do służby stałej może wystąpić również Minister Obrony Narodowej lub określony przez niego organ wojskowy.

3. W razie pozytywnej decyzji organu, o którym mowa w ust. 2, żołnierza zawodowego w służbie kontraktowej powołuje się do służby stałej z chwilą upływu terminu kontraktu.

Art. 17.⁸⁾ 1. W przypadku uzasadnionym potrzebami Sił Zbrojnych do zawodowej służby wojskowej, pełnionej jako służba kontraktowa, w korpusie oficerów może być powołana osoba nie spełniająca warunków określonych w art. 13 ust. 1 pkt 1, jeżeli posiada szczególne kwalifikacje lub umiejętności.

2. Osobę określoną w ust. 1 powołuje się do służby kontraktowej po mianowaniu na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki).

3. Dla żołnierza zawodowego powołanego do służby kontraktowej w trybie, o którym mowa w ust. 1, początkowe dwanaście miesięcy służby w ramach pierwszego kontraktu jest okresem próbnym.

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 ustawy wymienionej w przypisie 1.

Art. 18.⁸⁾ Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe zasady i tryb powoływania do zawodowej służby wojskowej,
- 2) szczegółowe warunki mianowania na stopnie wojskowe osób, o których mowa w art. 11 i art. 17 ust. 1.

Art. 19. 1. Pracownik powołany do zawodowej służby wojskowej zachowuje prawo do ostatnio pobieranego wynagrodzenia z zakładu pracy do końca miesiąca kalendarzowego, w którym jest obowiązany stawić się do pełnienia tej służby.

2. Zakład pracy jest obowiązany umożliwić pracownikowi wykorzystanie należnego mu urlopu wypoczynkowego przed dniem stawienia się do pełnienia służby albo wypłacić ekwiwalent pieniężny za nie wykorzystany urlop.

3. Stosunek pracy z pracownikiem powołanym do zawodowej służby wojskowej ulega rozwiązaniu z mocy prawa z dniem stawienia się do tej służby.

Rozdział 3

Przebieg zawodowej służby wojskowej

Art. 20.⁹⁾ 1. Żołnierz zawodowy pełni służbę w jednostce organizacyjnej resortu obrony narodowej po wyznaczeniu na odpowiednie stanowisko służbowe.

2. Oficer pełniący zawodową służbę wojskową jako służbę stałą, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) został zwolniony z zajmowanego stanowiska służbowego w jednostce wojskowej, w której pełnił służbę, w związku z rozformowaniem tej jednostki lub zmniejszeniem jej stanu etatowego,
- 2) nie ukończył 50 lat,
- 3) posiada co najmniej dobrą ogólną ocenę w opinii służbowej,
- 4) wyraził na piśmie zgodę na pełnienie dalszej służby w jednostce wojskowej wskazanej przez właściwy organ wojskowy w dowolnym garnizonie,

może być przeniesiony do rezerwy kadrowej, jeżeli właściwy organ wojskowy przewiduje wyznaczenie go na odpowiednie stanowisko służbowe w okresie nie dłuższym niż 3 lata. Łączny czas pozostawania w rezerwie kadrowej w okresie pełnienia zawodowej służby wojskowej nie może być dłuższy niż 5 lat.

3. Żołnierz zawodowy, z wyjątkiem wymienionego w ust. 2, zwolniony z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego może być przeniesiony do dyspozycji Ministra Obrony Narodowej lub określonego przez niego organu wojskowego, jeżeli przewiduje się wyznaczenie go na nowe stanowisko służbowe lub zwolnienie z zawodowej służby wojskowej. Okres pozostawania żołnierza zawodowego w dyspozycji nie może być dłuższy niż 1 rok.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 ustawy wymienionej w przypisie 1.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady, warunki i tryb przeniesienia żołnierzy zawodowych do rezerwy kadrowej albo dyspozycji oraz szczegółowe zasady pełnienia przez nich służby wojskowej w okresie przebywania w rezerwie kadrowej albo dyspozycji.

Art. 20a.¹⁰⁾ 1. Żołnierz zawodowy może być wyznaczony, za jego pisemną zgodą, do pełnienia służby na odpowiednim stanowisku służbowym w jednostce organizacyjnej poza resortem obrony narodowej.

2. Żołnierz zawodowy może być wyznaczony w czasie pokoju, za jego pisemną zgodą, do pełnienia służby poza granicami Państwa.

3. W przypadku kierowania poza granice Państwa jednostek wojskowych (pododdziałów) wydzielonych z Sił Zbrojnych do:

- 1) służby w składzie polskich kontyngentów wojskowych w misjach specjalnych organizacji międzynarodowych,
- 2) udziału w ćwiczeniach,
- 3) udziału w akcjach ratowniczych, poszukiwawczych lub humanitarnych,

zgodą żołnierza zawodowego nie jest wymagana.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe zasady i tryb postępowania przy wyznaczaniu żołnierzy zawodowych do pełnienia służby poza resortem obrony narodowej albo poza granicami Państwa oraz organy wojskowe właściwe w tych sprawach,
- 2) jednostki organizacyjne (stanowiska) poza resortem obrony narodowej, w których żołnierze zawodowi mogą pełnić służbę,
- 3) uprawnienia i obowiązki żołnierzy zawodowych wyznaczonych do pełnienia służby w jednostkach poza resortem obrony narodowej albo poza granicami Państwa.

Art. 21. 1.¹¹⁾ Żołnierzy zawodowych w służbie stałej przenosi się w stan nieczynny:

- 1) w razie wybrania na posła na Sejm lub senatora,
- 2) w razie wybrania na stanowisko pracownika samorządowego.

2. Jeżeli nie sprzeciwiają się temu interesy służby, żołnierze zawodowi w służbie stałej mogą być przenieszeni w stan nieczynny:

- 1) na swój wniosek — w celu sprawowania osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny przez czas dłuższy niż sześćdziesiąt dni,
- 2) z urzędu — w razie uznania ich przez wojskową komisję lekarską za czasowo niezdolnych do zawodowej służby wojskowej, jeżeli istnieje uzasadnione

¹⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 10 ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

przypuszczenie, że odzyskają oni zdolność do tej służby,

- 3)¹²⁾ w celu podjęcia zatrudnienia w organach administracji państwowej, organach państwowych jednostek organizacyjnych, organach samorządu terytorialnego, podmiotach gospodarczych lub organizacjach społecznych — na wniosek tych organów, podmiotów lub organizacji.

3. Żołnierz zawodowy w służbie stałej może pozostawać w stanie nieczynnym łącznie nie dłużej niż pięć lat w okresie zawodowej służby wojskowej. Ograniczenia tego nie stosuje się do posłów na Sejm i senatorów.

Art. 22. 1. W stanie nieczynnym żołnierz zawodowy:

- 1) nie wykonuje zadań służbowych,
- 2)¹³⁾ nie otrzymuje z wojska uposażenia i innych należności pieniężnych oraz świadczeń w naturze, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 21 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz świadczeń finansowych określonych w przepisach o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3)¹³⁾ nie może być zwolniony z zawodowej służby wojskowej, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 75 ust. 1,
- 4) nie może być mianowany na kolejny stopień wojskowy.

2. Okres przebywania w stanie nieczynnym zalicza się żołnierzowi zawodowemu do wszelkich uprawnień uzależnionych od stażu czynnej służby wojskowej.

Art. 23.¹⁴⁾ 1. Żołnierz zawodowy przeniesiony w stan nieczynny wraca w stan czynny bez odrębnego powołania z dniem ustania przyczyny, która spowodowała przeniesienie go w stan nieczynny.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, żołnierza zawodowego wyznacza się w miarę możliwości na to samo lub równorzędne stanowisko służbowe, jakie zajmował w dniu przeniesienia w stan nieczynny.

Art. 24. Minister Obrony Narodowej określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przeniesienia żołnierzy zawodowych w stan nieczynny oraz właściwość organów w tych sprawach, a także szczególne uprawnienia i obowiązki żołnierzy zawodowych pozostających w tym stanie.

Art. 25.¹⁵⁾ 1. Żołnierz zawodowy podlega opiniowaniu służbowemu w formie:

- 1) opiniowania okresowego, przeprowadzanego co roku,

¹²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 11 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 ustawy wymienionej w przypisie 1.

- 2) opiniowania specjalnego, przeprowadzanego w zależności od potrzeb.

2. W wydanej opinii okresowej przełożony zamieszcza ogólną ocenę o opiniowanym żołnierzu zawodowym, wyrażoną w skali od 1 do 6 (niedostateczna, mierna, dostateczna, dobra, bardzo dobra, wzorowa).

3. Przełożony jest obowiązany zapoznać żołnierza zawodowego z wydaną o nim opinią służbową w ciągu trzydziestu dni od dnia jej sporządzenia.

4. Żołnierzowi zawodowemu przysługuje prawo wniesienia odwołania od wydanej o nim opinii służbowej do wyższego przełożonego w terminie czternastu dni od dnia zapoznania się z opinią.

5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb opiniowania żołnierzy zawodowych, zapoznawania ich z opinią służbową oraz tryb wnoszenia i rozpatrywania od nich odwołań.

Art. 26. 1. Stopniami wojskowymi żołnierzy zawodowych są stopnie ustanowione w ustawie o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Nadanie żołnierzowi zawodowemu pierwszego i kolejnych stopni wojskowych następuje w drodze mianowania.

3. Pierwszym stopniem wojskowym jest:

- 1) w korpusie oficerów zawodowych — stopień podporucznika (podporucznika marynarki),
- 2) w korpusie chorążych zawodowych — stopień młodszego chorążego (młodszego chorążego marynarki),
- 3) w korpusie podoficerów zawodowych — stopień plutonowego (bosmanmata).

4. (skreślony)¹⁶⁾.

Art. 27.¹⁷⁾ 1. Warunkiem mianowania na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki) jest ukończenie wyższej szkoły wojskowej, z zastrzeżeniem przypadków wymienionych w ust. 2 pkt 2, albo posiadanie wyższego wykształcenia i złożenie egzaminu na oficera.

2. Na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki) mianuje się:

- 1) absolwentów:
 - a) wyższych szkół oficerskich,
 - b) Wojskowej Akademii Medycznej — po uzyskaniu dyplomu lekarza,
 - c) wyższych szkół niewojskowych, którzy zostali skierowani na studia wyższe przez właściwe organy wojskowe,
- 2) słuchaczy Wojskowej Akademii Technicznej i Akademii Marynarki Wojennej — po ukończeniu IV roku studiów i złożeniu egzaminu na oficera.

¹⁶⁾ Przez art. 1 pkt 15 ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 ustawy wymienionej w przypisie 1.

3. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki) może być mianowany — po złożeniu egzaminu na oficera — chorąży lub podoficer zawodowy, który w wyniku ukończenia studiów wyższych nabył kwalifikacje przydatne do pełnienia służby na stanowisku przewidzianym dla oficera i posiada co najmniej bardzo dobrą ogólną ocenę w opinii służbowej oraz nie przekroczył 35 lat życia.

Art. 28.¹⁷⁾ 1. Na stopień wojskowy młodszego chorążego (młodszego chorążego marynarki) mianuje się absolwentów szkół chorążych, kształcących kandydatów na chorążych zawodowych.

2. Na stopień wojskowy plutonowego (bosmanmata) mianuje się absolwentów szkół podoficerskich, kształcących kandydatów na podoficerów zawodowych.

Art. 29.¹⁷⁾ 1. Mianowanie żołnierza zawodowego na kolejny stopień wojskowy w czasie pokoju może nastąpić stosownie do potrzeb Sił Zbrojnych, w zależności od okresu służby na stanowisku służbowym i w posiadanym stopniu wojskowym oraz od opinii służbowej.

2. Żołnierz zawodowy, z zastrzeżeniem ust. 3, może być mianowany na kolejny stopień wojskowy, jeżeli:

1) ma odpowiedni okres służby w posiadanym stopniu wojskowym, który w czasie pokoju wynosi co najmniej:

- a) w korpusie oficerów zawodowych, w stopniu:
- podporucznika (podporucznika marynarki) — 3 lata,
 - porucznika (porucznika marynarki) — 4 lata,
 - kapitana (kapitana marynarki) — 5 lat,
 - majora (komandora podporucznika) — 5 lat,
 - podpułkownika (komandora porucznika) — 4 lata,
 - pułkownika (komandora) — 4 lata,
 - generała brygady (kontradmiranta) — 3 lata,
 - generała dywizji (wiceadmiranta) — 3 lata,

- b) w korpusie chorążych zawodowych, w stopniu:
- młodszego chorążego (młodszego chorążego marynarki) — 4 lata,
 - chorążego (chorążego marynarki) — 4 lata,
 - starszego chorążego (starszego chorążego marynarki) — 4 lata,
 - młodszego chorążego sztabowego (młodszego chorążego sztabowego marynarki) — 4 lata,
 - chorążego sztabowego (chorążego sztabowego marynarki) — 5 lat,

- c) w korpusie podoficerów zawodowych, w stopniu:
- plutonowego (bosmanmata) — 3 lata,
 - starszego plutonowego (starszego bosmanmata) — 4 lata,
 - sierżanta (bosmana) — 4 lata,
 - starszego sierżanta (starszego bosmana) — 5 lat,
 - sierżanta sztabowego (bosmana sztabowego) — 5 lat,

2) posiada co najmniej dobrą ogólną ocenę w opinii służbowej.

3. Oficer może być mianowany na kolejny stopień wojskowy, jeżeli przez co najmniej 2 lata zajmował stanowisko służbowe o stopniu etatowym równym lub wyższym od stopnia, na który ma nastąpić mianowanie.

4. O mianowanie żołnierza zawodowego na kolejny stopień wojskowy występuje z wnioskiem dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe.

5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady, warunki i tryb mianowania na kolejne stopnie wojskowe do stopnia pułkownika (komandora) włącznie.

Art. 30. (skreślony)¹⁸⁾.

Art. 31.¹⁹⁾ Żołnierz zawodowy może być mianowany na kolejny stopień wojskowy, w drodze wyróżnienia, o rok wcześniej, niż wynika to z wymagań określonych w art. 29 ust. 2 pkt 1, jeżeli posiada wzorową ogólną ocenę w opinii służbowej i odpowiednie kwalifikacje do pełnienia służby na stanowisku służbowym o stopniu etatowym równym ze stopniem wojskowym, na który ma nastąpić mianowanie. Mianowanie może nastąpić wyłącznie w ramach korpusu, do którego żołnierz jest zaliczony.

Art. 32.¹⁹⁾ Żołnierza zawodowego nie można mianować na kolejny stopień wojskowy, jeżeli toczy się przeciwko niemu postępowanie karne, w okresie próby orzeczonej w związku z warunkowym umorzeniem postępowania karnego, warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności lub warunkowym przedterminowym zwolnieniem albo w okresie odbywania kary ograniczenia wolności.

Art. 33.¹⁹⁾ Utrata lub obniżenie stopnia wojskowego oraz jego odzyskanie lub przywrócenie następuje na zasadach określonych w przepisach innych ustaw.

Art. 34.¹⁹⁾ 1. Żołnierz zawodowy może być przeniesiony przez Ministra Obrony Narodowej lub określony przez niego organ wojskowy do innego korpusu osobowego lub do innej grupy albo specjalności wojskowej, stosownie do posiadanych kwalifikacji:

- 1) na swój wniosek,
- 2) ze względu na stan zdrowia stwierdzony orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej,
- 3) ze względu na potrzeby Sił Zbrojnych.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady, warunki i tryb zaliczania lub przenoszenia żołnierzy zawodowych do innego korpusu osobowego lub grupy albo specjalności wojskowej.

Art. 35.¹⁹⁾ 1. Żołnierza zawodowego wyznacza się na stanowisko służbowe stosownie do potrzeb Sił

¹⁸⁾ Przez art. 1 pkt 17 ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 ustawy wymienionej w przypisie 1.

Zbrojnych, w zależności od kwalifikacji i opinii służbowej.

2. Minimalne wymagania kwalifikacyjne dla poszczególnych stanowisk służbowych są następujące:

- 1) dla podoficera — ukończenie szkoły podoficerskiej,
- 2) dla chorążego — ukończenie szkoły chorążych,
- 3) dla oficera, z zastrzeżeniem ust. 4:
 - a) w przypadku stanowisk służbowych do stopnia etatowego kapitana (kapitana marynarki) włącznie — ukończenie wyższej szkoły oficerskiej albo wyższych studiów zawodowych w akademii wojskowej, a także odbycie niezbędnego na niektórych stanowiskach przeszkolenia kursowego,
 - b) w przypadku stanowisk służbowych o stopniu etatowym majora (komandora podporucznika) — ukończenie wyższych studiów zawodowych w wyższej szkole wojskowej i wyższego kursu specjalistycznego albo odbycie określonej praktyki lub stażu,
 - c) w przypadku stanowisk służbowych o stopniu etatowym podpułkownika (komandora porucznika) — ukończenie Akademii Obrony Narodowej albo studiów wyższych w akademii wojskowej,
 - d) w przypadku stanowisk służbowych o stopniu etatowym pułkownika (komandora) — ukończenie Akademii Obrony Narodowej i kursu taktyczno-operacyjnego (równorzędnego) albo akademii wojskowej i studiów podyplomowych,
 - e) w przypadku stanowisk służbowych o stopniu etatowym generała (admiranta) — ukończenie podyplomowych studiów operacyjno-strategicznych.

3. Na równi ze świadectwem lub dyplomem szkoły lub uczelni wojskowej traktowane są:

- 1) świadectwa lub dyplomy równorzędnych szkół lub uczelni niewojskowych,
- 2) świadectwa lub dyplomy równorzędnych zagranicznych szkół lub uczelni wojskowych i niewojskowych.

4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się przy wyznaczaniu oficerów na stanowiska służbowe, których zajmowanie jest uzależnione od posiadania kwalifikacji lub spełnienia wymagań określonych w innych przepisach, które warunkują możliwość wykonywania niektórych zawodów, a w szczególności do stanowisk służbowych w sądach wojskowych, wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, obsłudze prawnej, służbie zdrowia, duszpasterstwie i szkołach wojskowych.

5. Żołnierza zawodowego, z zastrzeżeniem ust. 6, wyznacza na stanowisko służbowe i zwalnia z tego stanowiska Minister Obrony Narodowej lub określony przez niego organ wojskowy, jeżeli przepisy innych ustaw nie stanowią inaczej.

6. Na stanowiska służbowe o stopniu etatowym generała (admiranta) żołnierzy zawodowych wyznacza oraz zwalnia z nich Minister Obrony Narodowej.

7. Wyznaczenie na niektóre stanowiska służbowe może nastąpić na okres 5 lat, z możliwością ponownego wyznaczenia na to stanowisko.

8. Wyznaczenie na niektóre stanowiska służbowe może być uzależnione od przeprowadzenia konkursu.

Art. 36. 1.²⁰⁾ Żołnierza zawodowego w służbie stałej można wyznaczyć na niższe stanowisko służbowe:

- 1) w razie otrzymania miernej albo niedostatecznej ogólnej oceny w opinii służbowej,
- 2) w trybie dyscyplinarnym, określonym w innych ustawach.

2.²⁰⁾ Żołnierza zawodowego w służbie stałej można wyznaczyć na niższe stanowisko służbowe za jego pisemną zgodą:

- 1) ze względu na stan zdrowia stwierdzony orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej,
- 2) w przypadku likwidacji zajmowanego przez niego stanowiska służbowego,

jeżeli nie ma możliwości wyznaczenia go na inne równorzędne stanowisko służbowe.

3.²⁰⁾ Żołnierza zawodowego można wyznaczyć na niższe stanowisko służbowe również na jego wniosek. W odniesieniu do oficerów wyznaczenie może nastąpić wyłącznie na stanowisko o stopniu etatowym bezpośrednio niższym od dotychczas zajmowanego.

4.²⁰⁾ Żołnierzowi zawodowemu w służbie stałej, który nie wyrazi pisemnej zgody na wyznaczenie na niższe stanowisko służbowe w przypadkach określonych w ust. 2, można wypowiedzieć stosunek służbowy zawodowej służby wojskowej.

5. Przez niższe stanowisko służbowe rozumie się:

- 1) w stosunku do oficerów zawodowych — stanowisko, którego stopień etatowy jest niższy od stopnia etatowego poprzednio zajmowanego stanowiska służbowego,
- 2) w stosunku do chorążych i podoficerów zawodowych — stanowisko, które jest zaszeregowane do niższej grupy uposażenia niż poprzednio zajmowane stanowisko służbowe, z wyjątkiem przypadków, gdy żołnierzowi zachowano dotychczasową grupę uposażenia.

Art. 37. 1. Żołnierza zawodowego w służbie kontraktowej wyznacza się na stanowisko służbowe określone w kontrakcie.

2. Żołnierza zawodowego w służbie kontraktowej:

- 1) w przypadkach wymienionych w art. 36 ust. 1 — wyznacza się na niższe stanowisko służbowe w tej samej lub innej jednostce wojskowej albo w innej miejscowości; jeżeli żołnierz odmówi pełnienia służby na niższym stanowisku, zwalnia się go z zawodowej służby wojskowej,

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 19 ustawy wymienionej w przypisie 1.

2)²¹⁾ w przypadkach wymienionych w art. 36 ust. 2 — przenosi się za jego pisemną zgodą na inne (wyższe, równorzędne lub niższe) stanowisko służbowe w tej samej lub innej jednostce wojskowej albo w innej miejscowości; jeżeli żołnierz odmówi pełnienia służby na innym stanowisku służbowym, zwalnia się go z zawodowej służby wojskowej.

Art. 38.²²⁾ 1. Żołnierza zawodowego, prawomocnie zawieszono w wykonywaniu zawodu (specjalności zawodowej) albo pozbawiono prawa jego wykonywania przez organ samorządu zawodowego, zwalnia się, z zastrzeżeniem ust. 2, z zawodowej służby wojskowej.

2. Żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 1, można wyznaczyć na inne stanowisko służbowe w tej samej lub innej jednostce wojskowej, jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych.

Art. 39.²²⁾ Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe zasady i tryb wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk,
- 2) wymagania w zakresie ogólnej oceny w opinii służbowej dla żołnierzy zawodowych wyznaczanych na stanowiska służbowe,
- 3) stanowiska służbowe, na które wyznacza się żołnierzy zawodowych na okres 5 lat, oraz tryb, w jakim to wyznaczanie następuje,
- 4) stanowiska służbowe, na które kandydatów wyłania się w drodze konkursu, warunki przystąpienia do konkursu, organizację i tryb jego przeprowadzania oraz skład komisji konkursowej.

Art. 40. 1. Dowódca jednostki wojskowej może delegować żołnierza zawodowego do wykonania zadań służbowych poza jednostką na czas nie dłuższy niż trzy miesiące w ciągu roku.

2.²³⁾ Minister Obrony Narodowej lub określony przez niego organ wojskowy może delegować żołnierza zawodowego na czas dłuższy, lecz nie przekraczający sześciu miesięcy w ciągu roku.

3. Delegowanie żołnierza-kobiety w okresie ciąży lub bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny, który nie ukończył 16 lat życia, nie może nastąpić bez jej zgody.

4. Żołnierz delegowany pozostaje na stanowisku służbowym w dotychczasowej jednostce wojskowej.

Art. 41. 1. Żołnierzom zawodowym wydaje się wojskowy dokument osobisty stwierdzający pełnienie zawodowej służby wojskowej.

2. Minister Obrony Narodowej określa rodzaje i wzory wojskowych dokumentów osobistych, organy

właściwe do ich wydawania oraz zasady dokonywania wpisów w tych dokumentach.

Art. 42. (skreślony)²⁴⁾.

Rozdział 4

Szczególne obowiązki i uprawnienia służbowe żołnierzy zawodowych

Art. 43. 1. Żołnierz zawodowy ma szczególny obowiązek obrony Rzeczypospolitej Polskiej i poświęcenia się służbie Narodowi i Ojczyźnie. Powinien być wzorem patriotyzmu i honoru, pełnić służbę lojalnie i sumiennie, być sprawiedliwym i dbałym dowódcą, opiekunem i wychowawcą, zdyscyplinowanym podwładnym, szczerym i dobrym kolegą.

2. Żołnierze zawodowi są obowiązani wykonywać rozkazy przełożonych i są odpowiedzialni za realizację powierzonych im zadań; jednakże nie wolno im wykonywać rozkazów, jeżeli łączyłoby się to z popełnieniem przestępstwa. Odpowiedzialność osobista podwładnych nie zwalnia przełożonych od ich własnej odpowiedzialności.

Art. 44. 1. Żołnierze zawodowi są obowiązani do noszenia w czasie wykonywania zadań służbowych umundurowania i oznak wojskowych.

2. Minister Obrony Narodowej określa:

- 1) wzory, zasady i sposób noszenia umundurowania i oznak wojskowych oraz zasady i sposób noszenia uzbrojenia,
- 2) przypadki, w których żołnierze zawodowi są zwolnieni od obowiązku noszenia umundurowania i oznak wojskowych w czasie wykonywania zadań służbowych,
- 3) zasady i sposób noszenia orderów, odznaczeń i odznak.

Art. 45. 1. Tytułem żołnierza zawodowego jest jego stopień wojskowy.

2. Żołnierz posiadający tytuł lub stopień naukowy albo tytuł oficera dyplomowanego, magistra, magistra inżyniera, lekarza lub równorzędny bądź inny tytuł zawodowy może używać go w sprawach służbowych tylko w publikacjach, korespondencji i przy podpisach.

Art. 46. 1. Żołnierze zawodowi są obowiązani zachować w tajemnicy wszystkie wiadomości, z którymi zapoznali się bezpośrednio lub w związku z odbywaniem czynnej służby wojskowej, jeżeli wiadomości te stanowią tajemnicę państwową lub służbową; za nieprzestrzeganie tajemnicy żołnierz zawodowy ponosi odpowiedzialność na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa zarówno w czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej, jak i po zwolnieniu z niej.

²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 20 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 21 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 22 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁴⁾ Przez art. 1 pkt 23 ustawy wymienionej w przypisie 1.

3. Od obowiązku zachowania tajemnicy może zwolnić żołnierza zawodowego przełożony o uprawnieniach co najmniej dowódcy okręgu wojskowego, a żołnierza zwolnionego z czynnej służby wojskowej — Minister Obrony Narodowej lub organ wojskowy przez niego upoważniony, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Art. 47. Żołnierze zawodowi są obowiązani uzyskać zezwolenie Ministra Obrony Narodowej lub organu wojskowego przez niego upoważnionego na rozpowszechnianie rezultatów swej działalności naukowej, literackiej, artystycznej lub publicystycznej, zawierających wiadomości stanowiące tajemnicę państwową lub służbową, w trybie określonym przez Ministra Obrony Narodowej w drodze rozporządzenia.

Art. 48. 1. Żołnierza zawodowego może pobierać naukę poza Siłami Zbrojnymi, jeżeli nie koliduje to z wykonywaniem zadań służbowych.

2. W okresie pobierania nauki żołnierza zawodowego może otrzymywać pomoc od organów wojskowych. Pomoc ta jest udzielana wyłącznie w przypadkach, gdy żołnierza na pobieranie nauki uzyskał zezwolenie dowódcy jednostki wojskowej.

3. Minister Obrony Narodowej określa, jaka pomoc może być udzielana żołnierzom zawodowym pobierającym naukę, oraz warunki jej otrzymywania.

Art. 49. 1. Żołnierzowi zawodowemu nie wolno, z zastrzeżeniem ust. 3, podejmować prac zarobkowych.

2. Za pracę zarobkową w rozumieniu ust. 1 uważa się pracę osobiście świadczoną w ramach stosunku pracy lub z innego tytułu, o ile ma ona charakter stały bądź przynosi stały dochód.

3.²⁵⁾ Dowódca jednostki wojskowej może zezwolić żołnierzowi zawodowemu na wykonywanie pracy zarobkowej, jeżeli nie koliduje to z wykonywaniem zadań służbowych przez żołnierza oraz wpływa dodatnio na podwyższenie jego kwalifikacji, a także nie narusza prestiżu zawodu żołnierza.

4.²⁵⁾ Od obowiązku uzyskania zezwolenia na pracę zarobkową jest zwolniony żołnierz zawodowy będący w stanie nieczynnym, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 21 ust. 2 pkt 1 i 2.

5. Szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 3, określa Minister Obrony Narodowej w drodze rozporządzenia.

Art. 50. 1.²⁶⁾ Żołnierze zawodowi mogą wchodzić w skład władz spółek, fundacji i innych podmiotów gospodarczych za zezwoleniem Ministra Obrony Narodowej.

²⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 24 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 25 ustawy wymienionej w przypisie 1.

2. Szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, określa Minister Obrony Narodowej w drodze rozporządzenia.

Art. 51. 1. Żołnierza zawodowego jest obowiązany uzyskać na wyjazd i pobyt za granicą zezwolenie Ministra Obrony Narodowej lub organu wojskowego przez niego określonego.

2. Żołnierze zawodowi mają prawo do otrzymywania paszportu na zasadach określonych w ustawie o paszportach, z tym że Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, stanowiska służbowe, z powodu zajmowania których żołnierze zawodowi są obowiązani uzyskać uprzednią zgodę właściwego organu wojskowego.

3. Szczegółowe zasady i tryb postępowania oraz właściwość organów w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, określa Minister Obrony Narodowej w drodze rozporządzenia.

Art. 52. 1. Wymiar czasu służby żołnierzy zawodowych jest określony ich zadaniami służbowymi, z zachowaniem prawa do wypoczynku.

2. Rozkład czasu służby w tygodniu oraz zasady udzielania czasu wolnego za wykonywanie zadań służbowych poza normalnymi godzinami służby określa Minister Obrony Narodowej.

Art. 53. 1. Żołnierze zawodowi otrzymują w czasie pokoju corocznie urlop wypoczynkowy w wymiarze 30 dni kalendarzowych, w tym nie więcej niż cztery dni ustawowo wolne od pracy.

2. Jeżeli ważne względy służbowe nie pozwalają na udzielenie żołnierzowi urlopu wypoczynkowego w danym roku kalendarzowym, urlopu tego należy udzielić w ciągu pierwszych trzech miesięcy, a w wyjątkowych przypadkach — w ciągu pierwszych sześciu miesięcy następnego roku kalendarzowego.

Art. 54.²⁷⁾ 1. Żołnierza zawodowego, zajmującego określone stanowisko służbowe pracownika naukowego, naukowo-dydaktycznego, dydaktycznego lub badawczego, otrzymuje corocznie dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze 12 dni kalendarzowych.

2. Żołnierza zawodowego, zajmującego stanowisko służbowe sędziego lub prokuratora, otrzymuje dodatkowy urlop wypoczynkowy na zasadach i w wymiarze określonych w innych przepisach.

3. Żołnierza zawodowego, pełniący służbę w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia albo który osiągnął określony wiek lub staż służby bądź jeżeli jest to uzasadnione szczególnymi właściwościami służby wojskowej, otrzymuje dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze do 15 dni kalendarzowych rocznie.

4. Żołnierzowi zawodowemu może być udzielony urlop zdrowotny lub okolicznościowy, a żołnierzowi

²⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 26 ustawy wymienionej w przypisie 1.

w służbie stałej — również urlop ze względów służbowych, a z innych ważnych przyczyn — urlop bezpłatny.

5. Żołnierz zawodowy może otrzymać zwolnienie od zajęć służbowych w razie konieczności sprawowania osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny, nie przekraczające jednak łącznie 60 dni w roku kalendarzowym.

Art. 55. 1. Żołnierza zawodowego można odwołać z urlopu wypoczynkowego z ważnych względów służbowych, a także wstrzymać udzielenie mu urlopu w całości lub w części. Termin urlopu może być także przesunięty na wniosek żołnierza zawodowego, umotywowany ważnymi względami.

2. Żołnierzowi zawodowemu odwołanemu z urlopu wypoczynkowego przysługuje zwrot kosztów spowodowanych odwołaniem.

3. Odwołanie żołnierza zawodowego z urlopu wypoczynkowego ze względów służbowych następuje na polecenie dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę.

Art. 56. Minister Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, określa:

- 1) szczegółowe zasady i tryb udzielania urlopów żołnierzom zawodowym,
- 2) szczegółowy wymiar urlopów, o których mowa w art. 54 ust. 3 i 4,
- 3) szczegółowe zasady i tryb odwoływania z urlopu wypoczynkowego i zwracania kosztów spowodowanych odwołaniem,
- 4)²⁸⁾ szczegółowe zasady, warunki i tryb udzielania żołnierzom zawodowym zwolnienia od zajęć służbowych w celu sprawowania przez nich osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny.

Art. 57. Kobiety będące żołnierzami zawodowymi korzystają ze szczególnych uprawnień, które przysługują pracownikom według przepisów prawa pracy.

Art. 58. 1. Żołnierze zawodowi otrzymują uposażenie zapewniające im warunki oddania się wyłącznie powierzonym im zadaniom służbowym oraz zapewniające warunki godziwego życia.

2. Z tytułu pełnienia czynnej służby wojskowej żołnierz zawodowy otrzymuje jedno uposażenie i inne należności pieniężne, określone w ustawie o uposażeniu żołnierzy.

Art. 59. 1. Żołnierze zawodowi otrzymują umundurowanie, wyekwipowanie i uzbrojenie oraz — w określonych przypadkach — wyżywienie.

2. Minister Obrony Narodowej określa:

- 1) zasady i normy umundurowania, wyekwipowania i uzbrojenia żołnierzy zawodowych,
- 2) przypadki, w których żołnierzom zawodowym przysługuje wyżywienie, oraz normy tego wyżywienia,

²⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 27 ustawy wymienionej w przypisie 1.

3) w porozumieniu z Ministrem Finansów — wysokość równoważników pieniężnych przysługujących w zamian za umundurowanie i wyżywienie.

Art. 60.²⁹⁾ Żołnierz zawodowy oraz członkowie jego rodziny mają prawo do zakwaterowania oraz innych świadczeń z tym związanych, na zasadach określonych w przepisach o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 61. 1. Żołnierzom zawodowym i członkom ich rodzin przysługują:

- 1) z zastrzeżeniem pkt 2 bezpłatna wojskowa pomoc lecznicza, a w określonych przypadkach bezpłatna pomoc lecznicza publicznych zakładów opieki zdrowotnej — w zakresie i na warunkach określonych w drodze rozporządzenia przez Ministrów Obrony Narodowej oraz Zdrowia i Opieki Społecznej,
- 2) zaopatrzenie w leki bezpłatnie, za opłatą ryczałtową lub za częściową odpłatnością oraz zaopatrzenie w artykuły sanitarne na zasadach i w zakresie określonych w odrębnej ustawie,
- 3) (skreślony)³⁰⁾.

2.³¹⁾ Za członków rodziny uprawnionych do bezpłatnej pomocy leczniczej uważa się małżonka i dzieci żołnierza zawodowego, odpowiadających warunkom określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 1 pkt 1.

3. Prawo do bezpłatnej pomocy leczniczej może być przyznane również innym osobom pozostającym na utrzymaniu żołnierza — na warunkach, które zostaną określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 1 pkt 1.

Art. 62.³²⁾ 1. Żołnierzowi zawodowemu oraz jego małżonkowi i dzieciom przysługuje prawo do przejazdu na koszt wojska raz w roku do wybranej miejscowości w kraju i z powrotem.

2. W razie niewykorzystania przysługującego przejazdu na koszt wojska, osoba uprawniona otrzymuje zryczałtowany ekwiwalent pieniężny w wysokości odpowiadającej cenie biletu kolejowego na odległość 500 km, z uwzględnieniem rodzaju i klasy pociągu.

3. Żołnierzowi zawodowemu, korzystającemu z zakwaterowania tymczasowego i posiadającemu rodzinę, przysługuje raz w miesiącu prawo przejazdu na koszt wojska do miejsca zamieszkania tej rodziny i z powrotem.

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 28 ustawy wymienionej w przypisie 1.

³⁰⁾ Przez art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. Nr 54, poz. 254), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1993 r.

³¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 29 ustawy wymienionej w przypisie 1.

³²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 30 ustawy wymienionej w przypisie 1.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i warunki korzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1—3.

5. Osobom wymienionym w ust. 1 mogą być przyznane także inne świadczenia socjalno-bytowe, których rodzaj i zakres określa Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Finansów.

Art. 63. Minister Obrony Narodowej może w drodze rozporządzenia ograniczyć uprawnienia określone w art. 59 i 62 w stosunku do żołnierzy zawodowych w służbie stałej, którzy nie wykonują zadań służbowych z powodu udzielenia im urlopów, o których mowa w art. 54 ust. 4, albo przeniesienia ich w stan nieczynny.

Art. 64. 1. Żołnierz zawodowy, który posiada wymagane okresy służby wojskowej, nabywa prawo do zaopatrzenia emerytalnego z tytułu wysługi lat.

2. Żołnierz zawodowy, który stał się inwalidą, otrzymuje zaopatrzenie z tytułu inwalidztwa.

3. W razie śmierci żołnierza członkowie jego rodziny otrzymują zaopatrzenie z tytułu utraty żywiciela.

4.³³⁾ Zasady przyznawania świadczeń wymienionych w ust. 1—3 normują odrębne przepisy.

Art. 65. Żołnierz zawodowy, który podczas lub w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych w czasie pokoju doznał wskutek wypadku trwałego uszczerbku na zdrowiu, a w razie jego śmierci pozostali po nim członkowie rodziny otrzymują — niezależnie od zaopatrzenia emerytalnego i innych świadczeń — jednorazowe odszkodowanie pieniężne w przypadkach i na zasadach określonych w ustawie o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową.

Art. 66. (skreślony)³⁴⁾.

Rozdział 5

Publiczna działalność żołnierzy zawodowych

Art. 67. Żołnierzowi zawodowemu przysługują wszelkie prawa obywatelskie do udziału w życiu publicznym, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawach.

Art. 68. 1. W czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej żołnierzom nie wolno:

- 1) być członkiem partii politycznej ani stowarzyszenia lub innej organizacji o charakterze politycznym,
- 2) brać udziału w działalności ruchów obywatelskich i innych ugrupowań obywateli o charakterze politycznym,

³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 51 pkt 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1994 r. Nr 10, poz. 36), która weszła w życie z dniem 26 lutego 1994 r.

³⁴⁾ Przez art. 1 pkt 31 ustawy wymienionej w przypisie 1.

3) brać udziału w zgromadzeniach o charakterze politycznym,

4) prowadzić działalności politycznej, w tym rozpowszechniać publikacji dotyczących zagadnień politycznych.

2. Zastrzeżenie określone w ust. 1 pkt 3 nie dotyczy zgromadzeń związanych z wyborami władz państwowych i samorządowych.

3. Z chwilą powołania żołnierza do zawodowej służby wojskowej ustaje jego dotychczasowe członkostwo w partii politycznej albo w stowarzyszeniu lub innej organizacji o charakterze politycznym.

Art. 69. 1. Żołnierz zawodowy jest obowiązany poinformować dowódcę jednostki wojskowej o swojej przynależności do stowarzyszeń i innych organizacji krajowych działających poza wojskiem.

2. Przynależność żołnierza zawodowego do stowarzyszeń i innych organizacji zagranicznych lub międzynarodowych wymaga zezwolenia Ministra Obrony Narodowej lub organów wojskowych przez niego określonych.

Art. 70. 1. Żołnierzom zawodowym nie wolno tworzyć i zrzeszać się w związkach zawodowych. Obowiązkiem Państwa jest zagwarantowanie żołnierzowi zawodowemu godziwych warunków służby i uposażenia.

2. Przepis art. 68 ust. 3 stosuje się odpowiednio do związków zawodowych.

Art. 71. 1. Żołnierz zawodowy może kandydować do Sejmu i Senatu oraz na inne kierownicze stanowiska państwowe obsadzone na podstawie wyboru, a także prowadzić związaną z tym kampanię wyborczą.

2. Na czas trwania kampanii wyborczej, o której mowa w ust. 1, żołnierz zawodowy otrzymuje urlop okolicznościowy.

3. W czasie kampanii wyborczej, o której mowa w ust. 1, żołnierzom zawodowym nie wolno nosić umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych.

Art. 72.³⁵⁾ Żołnierz zawodowy może kandydować i wchodzić w skład organów samorządu terytorialnego albo organów samorządów zawodowych, utworzonych na podstawie innych ustaw.

Art. 73. Ograniczenia określone w niniejszym rozdziale nie naruszają, zagwarantowanego odrębnymi ustawami żołnierzom zawodowym, prawa przynależności do kościołów i innych związków wyznaniowych, a także prawa uczestniczenia w czynnościach i obrzędach religijnych, wypełniania obowiązków religijnych i obchodzenia świąt religijnych oraz posiadania i korzystania z przedmiotów potrzebnych do uprawiania kultu i praktyk religijnych na terenie jednostek wojskowych, na pokładzie okrętów wojennych i wojskowych statków powietrznych oraz poza nimi.

³⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 32 ustawy wymienionej w przypisie 1.

Rozdział 6

Zwolnienie z zawodowej służby wojskowej

Art. 74. 1. Z zawodowej służby wojskowej zwalnia żołnierzy zawodowych Minister Obrony Narodowej lub określony przez niego organ wojskowy.

2. Właściwość organów wojskowych i tryb zwalniania z zawodowej służby wojskowej określa Minister Obrony Narodowej w drodze rozporządzenia.

Art. 75. 1. Żołnierza zawodowego zwalnia się z zawodowej służby wojskowej wskutek:

- 1) utraty obywatelstwa polskiego lub nabycia obywatelstwa innego państwa,
- 2)³⁶⁾ ustalenia przez wojskową komisję lekarską niezdolności do zawodowej służby wojskowej, z wyjątkiem przypadku przeniesienia w stan nieczynny na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 2,
- 3)³⁶⁾ osiągnięcia wieku, z zastrzeżeniem ust. 2:
 - a) przez podoficera, chorążego i oficera młodszego — 55 lat,
 - b) przez oficera starszego — 58 lat,
 - c) przez generała — 60 lat,
 - d) przez żołnierza-kobietę, bez względu na posiadany stopień wojskowy — 50 lat,
- 4)³⁶⁾ otrzymania dwóch kolejnych niedostatecznych ogólnych ocen w opiniach służbowych,
- 5) upływu czasu służby określonego w kontrakcie, jeżeli nie nastąpi zawarcie kolejnego kontraktu lub powołanie do służby stałej,
- 5a)³⁷⁾ upływu okresów pozostawania w rezerwie kadrowej, o których mowa w art. 20 ust. 2,
- 6) niewyrażenia zgody na wyznaczenie na niższe stanowisko służbowe w przypadku, o którym mowa w art. 37 ust. 2 pkt 1,
- 7) upływu terminu wypowiedzenia stosunku służbowego dokonanego przez żołnierza zawodowego lub organ wojskowy,
- 8)³⁸⁾ upływu okresu próbnego, jeżeli żołnierz zawodowy lub właściwy organ wojskowy skorzystał z uprawnienia określonego w art. 14 ust. 1,
- 9) utraty (pozbawienia) stopnia wojskowego,
- 10) prawomocnego orzeczenia przez sąd kary zakazu wykonywania zawodu żołnierza zawodowego,
- 11)³⁸⁾ ukarania karą usunięcia z zawodowej służby wojskowej, orzeczoną w postępowaniu dyscyplinarnym,
- 12) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego) bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

³⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 33 lit. a) tiret pierwsze ustawy wymienionej w przypisie 1.

³⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 33 lit. a) tiret drugie ustawy wymienionej w przypisie 1.

³⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 33 lit. a) tiret trzecie ustawy wymienionej w przypisie 1.

2.³⁹⁾ Żołnierza zawodowego, zajmującego stanowisko służbowe profesora zwyczajnego lub nadzwyczajnego w wyższej szkole wojskowej albo stanowisko służbowe profesora lub docenta w wojskowej jednostce badawczo-rozwojowej, zwalnia się z zawodowej służby wojskowej po osiągnięciu wieku 60 lat.

3. (skreślony)⁴⁰⁾.

4. (skreślony)⁴⁰⁾.

5. (skreślony)⁴⁰⁾.

Art. 76.⁴¹⁾ 1. Żołnierza zawodowego można zwolnić z zawodowej służby wojskowej wskutek:

- 1) nabycia prawa do zaopatrzenia emerytalnego z tytułu wystugi lat i osiągnięcia wieku:
 - a) przez podoficera i chorążego — 50 lat,
 - b) przez oficera młodszego — 52 lat,
 - c) przez oficera starszego — 55 lat,
 - d) przez generała — 57 lat,
- 2) otrzymania niedostatecznej ogólnej oceny w opinii służbowej,
- 3) skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego) w przypadku nie wymienionym w art. 75 ust. 1 pkt 12,
- 4) prawomocnego ukarania przez organ właściwego samorządu zawodowego karą zawieszenia lub pozbawienia prawa wykonywania zawodu (specjalności zawodowej).

2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się do żołnierza zawodowego w służbie kontraktowej.

3. Żołnierza zawodowego w służbie stałej, który nabył prawo do zaopatrzenia emerytalnego z tytułu wystugi lat, można zwolnić za jego pisemną zgodą z zawodowej służby wojskowej.

Art. 77.⁴¹⁾ 1. Żołnierz zawodowy pełniący służbę stałą w okresie próbnym lub służbę kontraktową w ramach pierwszego kontraktu, niezależnie od przyczyn określonych w art. 75 ust. 1 i art. 76 ust. 1, może być zwolniony z zawodowej służby wojskowej w razie:

- 1) stwierdzenia w opinii służbowej, wydanej nie wcześniej niż po trzech miesiącach służby, braku przydatności do tej służby,
- 2) niepełnienia obowiązków służbowych z powodu choroby co najmniej przez okres sześciu miesięcy.

2. Żołnierza zawodowego-kobiety nie można zwolnić z zawodowej służby wojskowej w okresie ciąży i w czasie urlopu macierzyńskiego, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 75 ust. 1 pkt 5a i 7, gdy wypowiedzenia dokonała kobieta-żołnierz, oraz pkt 9—12, a także w art. 76 ust. 1 pkt 4.

³⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 33 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴⁰⁾ Przez art. 1 pkt 33 lit. c) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 34 ustawy wymienionej w przypisie 1.

3. W razie zamiaru zwolnienia żołnierza zawodowego z zawodowej służby wojskowej przez właściwy organ wojskowy wskutek osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 76 ust. 1 pkt 1, należy go o tym uprzedzić co najmniej na sześć miesięcy przed planowanym terminem jego zwolnienia.

Art. 78. 1. Żołnierz zawodowy może w każdym czasie, z zastrzeżeniem art. 79 i art. 80 ust. 1, wypowiedzieć stosunek służbowy zawodowej służby wojskowej bez podawania przyczyny.

2.⁴²⁾ Dokonanie wypowiedzenia stosunku służbowego przez właściwy organ wojskowy może nastąpić:

- 1) jeżeli żołnierz zawodowy w czasie zajmowania tego samego stanowiska służbowego (przebywania w tym samym okresie w rezerwie kadrowej albo dyspozycji) dwukrotnie odmówił przyjęcia równorzędnego lub wyższego stanowiska służbowego,
- 2) jeżeli jednostka wojskowa, w której żołnierz zawodowy pełni zawodową służbę wojskową, podlega rozformowaniu lub zmniejszył się jej stan etatowy, a brak jest możliwości wyznaczenia go na inne stanowisko służbowe,
- 3) w przypadku, o którym mowa w art. 36 ust. 4.

3.⁴³⁾ Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do żołnierzy zawodowych pełniących służbę na stanowiskach służbowych w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w art. 20a ust. 1.

Art. 79. 1.⁴⁴⁾ Zwolnienie z zawodowej służby wojskowej żołnierza zawodowego w służbie stałej, który odbył służbę obowiązkową, albo żołnierza zawodowego w służbie kontraktowej, wskutek dokonanego przez nich wypowiedzenia stosunku służbowego, następuje w ostatnim dniu sześciomiesięcznego okresu wypowiedzenia.

2. Zwolnienie z zawodowej służby wojskowej żołnierza zawodowego w okresie pełnienia służby obowiązkowej wskutek dokonanego przez niego wypowiedzenia stosunku służbowego następuje po upływie dwunastomiesięcznego terminu wypowiedzenia oraz pod warunkiem przekazania do dyspozycji organów wojskowych osobnej kwatery stałej przydzielonej przez te organy i zwrócenia równowartości kosztów, o których mowa w art. 80 ust. 1.

3.⁴⁴⁾ Zwolnienie z zawodowej służby wojskowej żołnierza zawodowego w okresie próbnym, wskutek dokonanego przez niego wypowiedzenia stosunku służbowego, następuje w ostatnim dniu trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia.

4.⁴⁴⁾ Zwolnienie z zawodowej służby wojskowej w przypadku określonym w art. 78 ust. 2 następuje w ostatnim dniu dziewięciomiesięcznego okresu wypowiedzenia.

5. Termin wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1—4, biegnie od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano wypowiedzenia.

6.⁴⁵⁾ Okresy wypowiedzenia stosunku służbowego, o których mowa w ust. 1—4, mogą być skracane za pisemną zgodą zwalnianego żołnierza zawodowego i właściwego organu wojskowego. Z pisemnym wnioskiem o skrócenie okresu wypowiedzenia może wystąpić żołnierz zawodowy lub właściwy organ wojskowy.

Art. 80. 1.⁴⁶⁾ Żołnierz zawodowy zwolniony z zawodowej służby wojskowej w okresie pełnienia służby obowiązkowej, o której mowa w art. 12 ust. 1 i 2, z powodu wypowiedzenia stosunku służbowego dokonanego przez żołnierza albo z przyczyn określonych w art. 75 ust. 1 pkt 9—12 lub art. 76 ust. 1 pkt 4 jest obowiązany zwrócić równowartość kosztów zakwaterowania, żywienia i umundurowania, poniesionych w czasie studiów lub nauki.

2. Minister Obrony Narodowej w drodze rozporządzenia:

- 1) określa równowartość kosztów, o których mowa w ust. 1, oraz zasady i tryb ich zwracania,
- 2) może określać przypadki, w których żołnierz zawodowy jest zwolniony od obowiązku zwrotu równowartości kosztów, o których mowa w ust. 1.

Art. 81. W razie uchylecia prawomocnego wyroku sądu skazującego żołnierza na karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego), degradację lub obniżenie stopnia wojskowego oraz umorzenia lub warunkowego umorzenia postępowania karnego albo wydania wyroku uniewinniającego, ulegają uchyleciu skutki tych kar, jakie wynikły dla żołnierza z tego skazania. Przywrócenie do zawodowej służby wojskowej następuje jednak na wniosek żołnierza, o ile spełnia on wymogi w zakresie wieku oraz zdolności fizycznej i psychicznej.

Art. 82. W zakresie zwalniania z zawodowej służby wojskowej żołnierzy, których stosunek służbowy lub wykonywanie zawodu unormowane jest w odrębnych przepisach, stosuje się również te przepisy.

Art. 83. (skreślony)⁴⁷⁾.

Art. 84. Żołnierzom zawodowym zwolnionym z zawodowej służby wojskowej przysługuje odprawa, uposażenie oraz inne należności związane ze zwolnieniem z tej służby według zasad określonych w ustawie o uposażeniu żołnierzy.

Art. 85.⁴⁸⁾ 1. Żołnierzowi zawodowemu zwolnionemu z zawodowej służby wojskowej i członkom rodziny pozostałym po żołnierzu zmarłym w czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3,

⁴²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 35 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 35 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 36 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 36 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 37 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴⁷⁾ Przez art. 1 pkt 38 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 39 ustawy wymienionej w przypisie 1.

przysługują bezpłatne świadczenia zdrowotne na zasadach przewidzianych dla żołnierzy zawodowych i ich rodzin przez okres jednego roku od dnia zwolnienia żołnierza ze służby lub od dnia jego śmierci. W szczególnych przypadkach Minister Obrony Narodowej lub określony przez niego organ wojskowy może przyznać prawo do tych świadczeń przez dłuższy okres.

2. Bezpłatne świadczenia zdrowotne, o których mowa w ust. 1, nie przysługują żołnierzowi zawodowemu zwolnionemu z zawodowej służby wojskowej z przyczyn określonych w art. 75 ust. 1 pkt 1, 4 i 9—12, art. 76 ust. 1 pkt 4 oraz art. 77 ust. 1 pkt 1 oraz członkom jego rodziny. Osobom tym przysługuje prawo do świadczeń zdrowotnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej na zasadach przewidzianych dla pracowników, z którymi stosunek pracy został rozwiązany, jeżeli nie mają prawa do świadczeń zdrowotnych z innego tytułu.

3. Uprawnienia do bezpłatnych świadczeń zdrowotnych:

- 1) żołnierzy zawodowych zwolnionych z zawodowej służby wojskowej i członków ich rodzin,
- 2) członków rodzin pozostałych po żołnierzach zawodowych zmarłych w czasie pełnienia służby

— którzy nabyli prawo do zaopatrzenia emerytalnego przewidzianego w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, określają te przepisy.

Art. 86.⁴⁸⁾ Żołnierzowi zawodowemu zwolnionemu z zawodowej służby wojskowej i członkom jego rodziny oraz członkom rodziny pozostałym po zmarłym żołnierzu zawodowym przysługuje prawo do zakwaterowania, na zasadach określonych w przepisach o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 87. Minister Obrony Narodowej określa w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady i tryb zwalniania żołnierzy z zawodowej służby wojskowej.

Art. 88.⁴⁹⁾ 1. Żołnierz zawodowy zwolniony z zawodowej służby wojskowej z powodu:

- 1) orzeczenia przez wojskową komisję lekarską niezdolności do zawodowej służby wojskowej,
- 2) upływu terminu zakończenia służby określonego w kontrakcie, jeżeli żołnierz pełnił służbę co najmniej przez okres trwania dwóch kontraktów,
- 3) upływu terminu wypowiedzenia stosunku służbowego dokonanego przez żołnierza zawodowego lub właściwy organ wojskowy, z wyjątkiem przypadku wypowiedzenia stosunku służbowego przez żołnierza w okresie służby obowiązkowej,
- 4) nabycia prawa do zaopatrzenia emerytalnego z tytułu wysługi lat i osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 76 ust. 1 pkt 1,
- 5) wyrażenia przez żołnierza w służbie stałej zgody na zwolnienie z zawodowej służby wojskowej, w przypadku określonym w art. 76 ust. 3

⁴⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 40 ustawy wymienionej w przypisie 1.

— korzysta z pierwszeństwa w zatrudnieniu, w szczególności na stanowisku pracy związanym z obronnością kraju.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, stanowiska pracy związane z obronnością kraju.

3. Minister Pracy i Polityki Socjalnej w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb kierowania żołnierzy zawodowych zwolnionych z zawodowej służby wojskowej do pracy na stanowiska, o których mowa w ust. 2.

4. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrami Pracy i Polityki Socjalnej oraz Finansów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przyuczenia do zawodu lub przekwalifikowania żołnierzy, o których mowa w ust. 1.

Art. 88a.⁵⁰⁾ 1. Żołnierz zawodowy, o którym mowa w art. 88 ust. 1, z wyjątkiem tego, który nabył uprawnienia do emerytury wojskowej w pełnej wysokości, może korzystać z pomocy w zakresie przekwalifikowania, doradztwa zawodowego lub pośrednictwa pracy, realizowanych przez wyspecjalizowane organy wojskowe.

2. W ramach pomocy określonej w ust. 1 mogą być pokrywane koszty:

- 1) przekwalifikowania zawodowego (przyuczenia do zawodu), doradztwa zawodowego lub odbywania praktyk zawodowych,
- 2) przejazdów z miejsca zamieszkania żołnierza zawodowego do ośrodków szkolenia, w których następuje przekwalifikowanie zawodowe (przyuczenie do zawodu), lub miejsca odbywania praktyk zawodowych,
- 3) zakwaterowania w okresie szkolenia (przyuczenia do zawodu) lub odbywania praktyk zawodowych.

3. Przekwalifikowanie zawodowe (przyuczenie do zawodu) może być realizowane, za zgodą właściwych organów wojskowych, w niewojskowych ośrodkach szkolenia w drodze całkowitej lub częściowej refundacji kosztów.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do żołnierzy zawodowych, którym wypowiedziano stosunek służbowy w trybie określonym w art. 78 ust. 2.

5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i warunki korzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1—3.

Art. 89.⁵¹⁾ 1. Okres pełnienia zawodowej służby wojskowej wlicza się pracownikowi do okresu zatrudnienia w zakresie wszystkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem. Jeżeli żołnierz podjął pracę w ciągu dwunastu miesięcy od dnia zwolnienia z zawodowej służby

⁵⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 41 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁵¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 42 ustawy wymienionej w przypisie 1.

wojskowej, nabywa prawo do urlopu wypoczynkowego w roku kalendarzowym, w którym podjął pracę.

2. Urlop wypoczynkowy, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje za rok kalendarzowy, w którym żołnierz zawodowy wykorzystał urlop wypoczynkowy przed zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej lub gdy otrzymał za ten urlop ekwiwalent pieniężny.

Art. 90. 1. (skreślony)⁵²⁾.

2. Żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej w czasie pokoju przenosi się do rezerwy, jeżeli ze względu na wiek podlegają obowiązkowi służby wojskowej i zostali uznani za zdolnych do tej służby. Żołnierze ci mogą używać posiadanych stopni wojskowych z określeniem „w rezerwie”.

3. Żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej, którzy ze względu na wiek albo stan zdrowia nie podlegają obowiązkowi służby wojskowej, przenosi się w stan spoczynku. Żołnierze ci mogą używać posiadanych stopni wojskowych z określeniem „w stanie spoczynku”.

Rozdział 7

Służba wojskowa kandydatów na żołnierzy zawodowych

Art. 91. 1. Kandydaci na żołnierzy zawodowych pełnią czynną służbę wojskową jako służbę kandydacką.

2.⁵³⁾ Do służby kandydackiej może być powołana, na podstawie dobrowolnego zgłoszenia, osoba posiadająca wyłącznie obywatelstwo polskie, odpowiednią zdolność psychiczną i fizyczną do zawodowej służby wojskowej, wiek co najmniej 17 lat i odpowiednie wykształcenie, po złożeniu pisemnego zobowiązania do pełnienia zawodowej służby wojskowej po ukończeniu szkoły.

3. Warunkiem powołania osób, które nie ukończyły 18 lat życia, jest zgoda ich ustawowego opiekuna.

4.⁵³⁾ Osobę ubiegającą się o powołanie do służby kandydackiej kieruje się do wojskowej komisji lekarskiej w celu ustalenia zdolności do zawodowej służby wojskowej.

5. (skreślony)⁵⁴⁾.

6. Minister Obrony Narodowej określa w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady, tryb i warunki powoływania do służby kandydackiej.

Art. 92. 1. Osoby powołane do służby kandydackiej stają się żołnierzami w czynnej służbie wojskowej z dniem stawienia się do tej służby.

2. Z dniem stawienia się do służby kandydackiej żołnierze otrzymują bez szczególnego nadania tytuł:

- 1) podchorążego, jeżeli kształcą się w wyższej szkole wojskowej,
- 2) kadeta, jeżeli kształcą się w szkole chorążych zawodowych,
- 3) elewa, jeżeli kształcą się w podoficerskiej szkole zawodowej.

Art. 93. 1. Kandydatów na żołnierzy zawodowych kształci się w szkołach wojskowych. Kandydaci mogą być kierowani na studia lub naukę również do szkół niewojskowych.

2. Kandydaci na żołnierzy zawodowych do służby w orkiestrach wojskowych mogą odbywać naukę w tych orkiestrach.

Art. 94. 1. Szkołami wojskowymi kształcącymi kandydatów na podoficerów i chorążych zawodowych są podoficerskie szkoły zawodowe i szkoły chorążych zawodowych.

2. Szkołami wojskowymi kształcącymi kandydatów na oficerów zawodowych są działające na podstawie odrębnej ustawy wyższe szkoły wojskowe (wyższe szkoły oficerskie i akademie wojskowe).

Art. 95.⁵⁵⁾ 1. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe zasady i warunki przyjmowania do szkół chorążych zawodowych i podoficerskich szkół zawodowych oraz wysokość pobieranych opłat z tytułu przeprowadzania egzaminów wstępnych i sprawdzianów przy ubieganiu się o przyjęcie do tych szkół,
- 2) czas trwania nauki w szkołach chorążych zawodowych i podoficerskich szkołach zawodowych, szczegółowe zasady składania egzaminów dyplomowych i końcowych oraz odbywania praktyk, tytuły przysługujące absolwentom tych szkół oraz wzory dyplomów i świadectw stwierdzających ich ukończenie.

2. Minister Obrony Narodowej, w drodze zarządzenia:

- 1) tworzy i znosi szkoły chorążych zawodowych i podoficerskie szkoły zawodowe,
- 2) określa organizację i podstawowe założenia procesu kształcenia w szkołach chorążych zawodowych i podoficerskich szkołach zawodowych.

Art. 96.⁵⁵⁾ 1. W szkołach chorążych zawodowych i podoficerskich szkołach zawodowych może być prowadzone nauczanie odpowiednio w zakresie średniej szkoły zawodowej lub zasadniczej szkoły zawodowej.

2. W sprawach, o których mowa w art. 95 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2, związanych z nauczaniem w zakresie średniej szkoły zawodowej lub zasadniczej szkoły zawodowej oraz uzyskiwaniem kwalifikacji wynikających z ukończenia tych szkół, Minister Obrony Narodowej działa w porozumieniu z Ministrem Edukacji Narodowej.

⁵²⁾ Przez art. 1 pkt 43 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁵³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 44 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁵⁴⁾ Przez art. 1 pkt 44 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁵⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 45 ustawy wymienionej w przypisie 1.

Art. 97.⁵⁵⁾ 1. Dla słuchacza wyższej szkoły wojskowej początkowe dwanaście miesięcy służby kandydackiej jest okresem próbnym.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, okresy próbne dla słuchaczy szkół chorążych zawodowych i podoficerskich szkół zawodowych.

Art. 98. 1. Stopniami wojskowymi kandydatów na żołnierzy zawodowych są stopnie ustanowione w ustawie o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Osoba powołana do służby kandydackiej otrzymuje bez szczególnego nadania stopień wojskowy szeregowego z dniem stawienia się do tej służby. Nadanie kolejnego stopnia wojskowego następuje w drodze mianowania.

3. Minister Obrony Narodowej określa w drodze rozporządzenia zasady, warunki i tryb mianowania na kolejne stopnie wojskowe kandydatów na żołnierzy zawodowych oraz organy wojskowe właściwe w tych sprawach.

4. Kandydat na żołnierza zawodowego traci stopień wojskowy w razie:

- 1)⁵⁶⁾ utraty obywatelstwa polskiego lub nabycia obywatelstwa innego państwa,
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia praw publicznych lub degradacji.

Art. 99. 1. Kandydaci na żołnierzy zawodowych otrzymują:

- 1) uposażenie i inne należności pieniężne oraz zakwaterowanie określone odpowiednio w ustawach o uposażeniu żołnierzy i zakwaterowaniu sił zbrojnych,
- 2) wyżywienie, umundurowanie, wyekwipowanie i uzbrojenie; przepis art. 59 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Kandydatom na żołnierzy zawodowych przysługują:

- 1) bezpłatna wojskowa pomoc lecznicza, a w określonych przypadkach bezpłatna pomoc lecznicza publicznych zakładów opieki zdrowotnej — w zakresie i na warunkach określonych w drodze rozporządzenia przez Ministrów Obrony Narodowej oraz Zdrowia i Opieki Społecznej;
- 2)⁵⁷⁾ ulgi przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego na zasadach określonych w innych przepisach.

3.⁵⁸⁾ Do kandydatów na żołnierzy zawodowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 44, 46—48, 51, 65 i 67—73.

⁵⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 46 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁵⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 47 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁵⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 47 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

Art. 100. Kandydatom na żołnierzy zawodowych oraz członkom ich rodzin przysługują szczególne uprawnienia i ulgi przewidziane w ustawie o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej dla żołnierzy zasadniczej służby wojskowej i członków ich rodzin, z wyjątkiem uprawnień do zasiłków przewidzianych w art. 128 ust. 1 tej ustawy. Należności i opłaty przewidziane w art. 131 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy wypłacają organy wojskowe.

Art. 101. 1. Na naukę do szkół wojskowych kształcących kandydatów na żołnierzy zawodowych oraz do orkiestr wojskowych mogą być przyjęci — za zgodą przedstawiciela ustawowego — również małoletni, którzy nie ukończyli 17 lat życia, posiadający odpowiednią zdolność fizyczną i psychiczną do odbywania nauki w szkołach i orkiestrach wojskowych, jeżeli złożą zobowiązanie do pełnienia zawodowej służby wojskowej po ukończeniu nauki.

2. Małoletni przyjęci na naukę zgodnie z ust. 1 nie są żołnierzami w czynnej służbie wojskowej do czasu ukończenia 17 lat życia. Po ukończeniu 17 lat życia powołuje się ich do służby kandydackiej, jeżeli zostaną uznani za zdolnych do zawodowej służby wojskowej.

3. Minister Obrony Narodowej określa w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej w drodze rozporządzenia zasady orzekania o zdolności fizycznej i psychicznej małoletnich do odbywania nauki w szkołach i orkiestrach wojskowych.

4. Minister Obrony Narodowej określa w drodze rozporządzenia warunki przyjmowania małoletnich na naukę do szkół i orkiestr wojskowych oraz prawa, obowiązki i przebieg nauki uczniów nie będących żołnierzami w czynnej służbie wojskowej.

5. Po ukończeniu nauki i mianowaniu kandydata na stopień wojskowy w odpowiednim korpusie powołuje się go do zawodowej służby wojskowej.

Art. 102. 1. Kandydata na żołnierza zawodowego zwalnia się ze służby kandydackiej wskutek:

- 1) utraty obywatelstwa polskiego lub nabycia obywatelstwa innego państwa,
- 2) ustalenia przez wojskową komisję lekarską niezdolności do zawodowej służby wojskowej,
- 3) stwierdzenia w opinii służbowej braku kwalifikacji na żołnierza zawodowego,
- 4) niedostatecznych postępów w nauce.

2. Kandydata na żołnierza zawodowego można zwolnić ze służby kandydackiej na jego wniosek wniesiony w okresie próbnym, a po upływie tego okresu — w przypadku zasługującym na szczególne uwzględnienie.

3. W razie zwolnienia ze służby kandydackiej okres tej służby zalicza się żołnierzowi do czasu trwania zasadniczej służby wojskowej określonej w ustawie o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 103. 1. Kandydata na żołnierza zawodowego wydalą się ze służby kandydackiej wskutek:

- 1) skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego), karę pozbawienia praw publicznych lub karę degradacji;

- 2) popełnienia czynu nie licującego z honorem i godnością żołnierza;
- 3) zaniedbywania nauki lub innych obowiązków służbowych.

2. Kandydata na żołnierza zawodowego można zwolnić ze służby kandydackiej wskutek skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę obniżenia stopnia wojskowego.

3. Minister Obrony Narodowej lub organ wojskowy przez niego określony może zezwolić na pozostanie żołnierza w służbie kandydackiej w razie skazania go na karę pozbawienia wolności (w tym również na karę aresztu wojskowego) z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

4. Przepis art. 102 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 104. 1. Kandydatów na żołnierzy zawodowych, którzy ukończyli szkołę wojskową albo studia lub naukę w szkole niewojskowej, mianuje się po ukończeniu nauki (studiów) na stopień wojskowy w odpowiednim korpusie.

2. Słuchacze akademii wojskowych mogą być mianowani na pierwszy stopień wojskowy w korpusie oficerów również przed ukończeniem studiów w przypadkach określonych przez Ministra Obrony Narodowej w drodze rozporządzenia.

Art. 105. 1. Słuchacze szkół wojskowych będący kandydatami na żołnierzy zawodowych mogą być zobowiązani do zwrotu równowartości kosztów wyżywienia, umundurowania i zakwaterowania otrzymanych w czasie studiów lub nauki, w przypadku wydalenia ich ze służby kandydackiej lub zwolnienia ich z tej służby na ich wnioszek.

2. O obowiązku zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, orzeka komendant szkoły wojskowej.

Art. 106. Minister Obrony Narodowej określa w drodze rozporządzenia:

- 1) przebieg służby kandydackiej, zasady i tryb opiniowania kandydatów na żołnierzy zawodowych, ich obowiązki i uprawnienia nie uregulowane w ustawie oraz tryb postępowania związany ze zwalnianiem i wydalaniem ze szkoły wojskowej,
- 2) równowartość kosztów, o których mowa w art. 105 ust. 1, oraz zasady ich zwracania, a także może określać przypadki, w których od słuchacza zwolnionego z czynnej służby wojskowej nie dochodzi się ich zwrotu.

Rozdział 7a⁵⁹⁾

Służba wojskowa żołnierzy zawodowych po ogłoszeniu mobilizacji i w czasie wojny

Art. 106a. Do żołnierzy zawodowych po ogłoszeniu mobilizacji i w czasie wojny stosuje się przepisy ustawy, z wyłączeniem art. 4 ust. 2, art. 8 ust. 2 i 3, art. 9 pkt 2, art. 12—16, art. 17 ust. 3, art. 18, art. 20 ust. 2 i 4,

⁵⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 48 ustawy wymienionej w przypisie 1.

art. 20a—24, art. 25 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, 3 i 5, art. 27—31, art. 34, art. 35, art. 36 ust. 2 i 4, art. 37—39, art. 40 ust. 2—4, art. 46 ust. 3, art. 47—51, art. 52 ust. 2, art. 53—57, art. 62, art. 63, art. 68 ust. 2, art. 71, art. 72, art. 74, art. 75 ust. 1 pkt 3—8 i ust. 2, art. 76—80, art. 88, art. 88a, art. 90, art. 91 ust. 2—6, art. 92, art. 95—97, art. 98 ust. 2 i 3, art. 99 ust. 3, art. 101 ust. 1—4, art. 102 ust. 2 i 3, art. 103 ust. 2—4, art. 104 ust. 2 i art. 105—108 oraz z uwzględnieniem przepisów niniejszego rozdziału.

Art. 106b. 1. Żołnierz zawodowy w służbie kontraktowej pełni dalej czynną służbę wojskową jako służbę stałą.

2. Absolwenta szkoły wojskowej, powołanego do służby kandydackiej w czasie pokoju, powołuje się do zawodowej służby wojskowej pełnionej jako służba stała.

3. Żołnierz zawodowy może być wyznaczony do pełnienia służby na odpowiednim stanowisku służbowym w jednostce organizacyjnej poza resortem obrony narodowej.

4. Żołnierza zawodowego nie przenosi się w stan nieczynny, a przebywający w stanie nieczynnym powraca w stan czynny bez odrębnego powołania.

Art. 106c. Żołnierz zawodowy oraz kandydat na żołnierza zawodowego pozostają w czynnej służbie wojskowej do dnia zwolnienia ich z tej służby.

Art. 106d. Organy wojskowe uprawnione do mianowania żołnierzy zawodowych na stopnie wojskowe określają odrębne przepisy.

Art. 106e. 1. Żołnierz zawodowy może być mianowany na kolejny stopień wojskowy po przestąpieniu w stopniu:

- 1) podoficera — 6 miesięcy,
- 2) chorążego — 8 miesięcy,
- 3) oficera młodszego — 10 miesięcy,
- 4) oficera starszego i generała (admiranta) — 12 miesięcy.

2. Za dokonanie czynu świadczącego o szczególnym męstwie lub za wyjątkowe zasługi można mianować żołnierza zawodowego na wyższy stopień wojskowy niezależnie od warunków określonych w ust. 1.

Art. 106f. Żołnierz zawodowy może otrzymać urlop:

- 1) okolicznościowy — w wymiarze do 15 dni w roku kalendarzowym,
- 2) w drodze wyróżnienia — na podstawie przepisów o dyscyplinie wojskowej,
- 3) zdrowotny — na podstawie innych przepisów.

Art. 106g. Od obowiązku zachowania tajemnicy może zwolnić żołnierza zawodowego przetożony o uprawnieniach co najmniej dowódcy korpusu.

Art. 106h. 1. Żołnierz zawodowy zwolniony z zawodowej służby wojskowej pełni nadal czynną służbę

wojskową, z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 2.

2. Żołnierz zawodowy zwolniony z zawodowej służby wojskowej z powodu utraty obywatelstwa polskiego lub nabycia obywatelstwa innego państwa podlega zwolnieniu także z czynnej służby wojskowej.

Art. 106i. 1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb:

- 1) przenoszenia żołnierzy zawodowych do dyspozycji oraz pełnienia służby wojskowej w okresie przebywania w dyspozycji,
- 2) postępowania przy wyznaczaniu żołnierzy zawodowych do pełnienia służby poza resortem obrony narodowej,
- 3) opiniowania żołnierzy zawodowych, zapoznawania ich z opinią służbową oraz wnoszenia i rozpatrywania odwołań,
- 4) mianowania żołnierzy zawodowych na kolejne stopnie wojskowe do stopnia pułkownika (komandora) włącznie,
- 5) wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk,
- 6) powoływania w przypadkach szczególnych do zawodowej służby wojskowej,
- 7) udzielania urlopów żołnierzom zawodowym oraz odwoływania z tych urlopów,
- 8) zwalniania z zawodowej służby wojskowej.

2. Organem właściwym w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3, 6 i 8, jest Minister Obrony Narodowej lub określony przez niego organ wojskowy.

Rozdział 8

Przepisy końcowe

Art. 107. 1.⁶⁰⁾ Od decyzji wydanych przez organy wojskowe w sprawach określonych w ustawie żołnierz zawodowy (kandydat na żołnierza zawodowego) może wnieść odwołanie do organu wojskowego wyższego

⁶⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 49 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

stopnia na zasadach określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego, a także, z zastrzeżeniem ust. 1a, skargę do sądu administracyjnego.

1a.⁶¹⁾ Skarga, o której mowa w ust. 1, nie może być wniesiona na decyzje w sprawach:

- 1) powołania do zawodowej służby wojskowej (służby kandydackiej),
- 2) wyznaczenia (zwolnienia) lub przeniesienia na stanowisko służbowe,
- 3) mianowania na stopień wojskowy,
- 4) przeniesienia do innego korpusu osobowego lub do innej grupy albo specjalności wojskowej,
- 5) delegowania do wykonywania zadań służbowych poza jednostką,
- 6) zwolnienia z zawodowej służby wojskowej (służby kandydackiej) w przypadkach określonych w art. 75 ust. 1 pkt 1 i 9—12, art. 102 ust. 1 pkt 1 oraz art. 103 ust. 1 pkt 1.

2. Minister Obrony Narodowej określa w drodze rozporządzenia organy wojskowe wyższego stopnia w rozumieniu art. 17 Kodeksu postępowania administracyjnego, właściwe w sprawach określonych w ustawie.

Art. 108. 1. Uprawnienia Ministra Obrony Narodowej przewidziane w ustawie przysługują Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji⁶²⁾ w stosunku do żołnierzy zawodowych pełniących służbę w podporządkowanych mu jednostkach wojskowych oraz do kandydatów na żołnierzy zawodowych kształconych w nadzorowanych przez niego szkołach.

2. Ministrowie Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych i Administracji⁶²⁾ ustalą, które z uprawnień określonych w ust. 1 będą wykonywane we wzajemnym porozumieniu.

⁶¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 49 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁶²⁾ Zgodnie z art. 7 pkt 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. — Przepisy wprowadzające ustawy reformujące funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz. U. Nr 106, poz. 497), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1997 r.

Exemplarze bieżące i z lat ubiegłych oraz załączniki można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru

O wszelkich zmianach nazwy prenumeratora lub adresu prosimy niezwłocznie informować na piśmie Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

Wydawca: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Redakcja: Departament Legislacyjny Rządu, Al. Ujazdowskie 1/3, 00-583 Warszawa, P-29

Skład, druk i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, tel. 694-67-50, 694-67-52 i 694-67-03, fax 694-62-06

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa